

Pater filios ad concordiam monet

monēre - mahnen

Mercatori quattuor filii erant, qui semper inter se iurgabant.

inter se - miteinander

Controversiae, quae inter filios erant, patrem vexabant.

vexare - hier: (ver-)ärgern

Sed filii praecepta, quae pater dabat, non audiebant.

praeceptum - Anweisung

*Tandem pater filios, quorum controversiae iram patris
movebant, convocavit. Pueri, quamquam iis controversiae
gaudium parabant, tamen statim convenerunt. Patrem*

*rogaverunt: „Cur, pater, virgas, quas in mensa iacere
videmus, apportavisti?“*

rogare (= interrogare)

virga - Stock, Rute

iacēre - liegen

Qui nihil respondit, sed unam virgam, quam tenebat,

tenēre - halten

*demonstravit et fregit. Tum pater ad filium, qui prope stabat,
dixit: „Sume aliam virgam de mensa et eam frange!“*

frangere - zerbrechen

frango, fregi, fractum

sumere - nehmen

Quod filius sine magno labore fecit et risit.

Sed postquam pater quattuor virgas coniunxit,

coniungere - verbinden

coniungo, -iunxi, -iunctum

ne filius maximus quidem, qui fortissimus erat, virgas

maximus - (hier:) der älteste

fortissimus - der stärkste

frangere potuit. Diu frustra laborabat. Filii non iam riserunt.

Tum pater: „Ecce, mi fili“, inquit, „vir, cui non sunt amici,

qui eum adiuvant, statim vincitur - ita, ut virga fregit. Viri,

qui amicitia concordiaque fortes sunt, semper vincunt.

fortis - stark

fortes = Nom./Akk. Plural

In concordia est robur.“ Quod filii tandem didicerunt.